

Lanetlenmiş Kavim İsrailoğulları

– redfer · 29 Temmuz 2024

LANETLENMİŞ KAVİM İSRAİLOĞULLARI

"Bir de Yahudiler, "Allah'ın eli bağlıdır" dediler. Söylediklerinden ötürü kendi elleri bağlansın ve lânete uğrasınlar! Hayır, O'nun iki eli de açıktır, dilediği gibi verir. Andolsun, sana Rabbinden indirilen (Kur'an) onlardan birçoğunun azgınlık ve küfrünü artıracaktır. Biz onların arasına kıyamete kadar düşmanlık ve kin saldık. Her ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa, Allah onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışırlar. Allah, bozguncuları sevmez." Mâide Suresi 64. Ayet Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde Yahudiler, karakterleri ve vasıfları zikredilerek, kötülüklerinden dolayı azarlanır, tehdit ve tahkir edilirler. Peki Allah, Yahudileri hem bu dünyada hem de ahirette neden lanetlemiştir?

Kur'an-ı Kerim, insanın en güzel şekilde yaratıldığını, daha sonra aşağıların aşağısına indirildiğini, ancak iman eden ve salih amel işleyenlerin bundan istisna edildiğini haber verir. Bu nedenle Allah, doğru yolu göstermek üzere Hz. Adem'den Hz. Muhammed'e kadar birçok peygamber ve kutsal kitap göndermiştir. Buna rağmen birçok toplum kendilerine tebliğ edileni kulak ardı etmiş, bu nedenle de Allah'ın lanetine uğrayarak tarih sahnesinden silinip gitmişlerdir.

Kur'an-ı Kerim'in çok yerlerinde Yahudilerin karakterleri ve vasıfları zikredilerek, bu kötülüklerinden dolayı tehdit edilmekte, azarlanmakta ve tahkir edilmektedirler. Mesela, kendilerine verilen nimetlerin karşılığında şükürsüzlüklerinden, Allah'a şirk koştuklarından, kendilerini yeryüzünde üstün ırk olarak gördükleri için gurur sahibi olduklarından, mezmum hasletler olan hırs ve tamâ ile zillet içinde kaldıklarından bahsedilmektedir.

Tevrat'ta ise, İsrailoğulları bir taraftan "Tanrı'nın (seçkin) kavmi", "mukaddes millet" olarak takdim edilirken; diğer taraftan kötü davranışları sebebiyle de tenkit edilmektedirler. Çünkü onlar Musa ve Hârun'a karşı gelmiş, Rabb'in gözündeki kötü olanı yapmış, Baal ve Molok (ilahlaştırılan hükümdarların putları) gibi ilahlara ve altın buzağıya tapmışlardır. Böylece Allah'a verdikleri sözü tutmamış, ahidlerini bozmuş, ahlaksızlık, zina etmiş, ibadethaneleri yıkmış, peygamberlerini öldürmeye çalışmışlardır. Allah'ın şeriatını bırakıp diğer milletlerin kanunlarını benimsemişlerdir. Yahudilerin kutsal kitabı; İsrailoğullarının doğru yoldan sapmaları ve başka ilahlara kulluk etmeleri sebebiyle peygamberleri tarafından kınandıkları ve azapla tehdit edildiklerini gösteren örneklerle doludur.

Bu tür konuların anlatıldığı kıssalar Kur'an-ı Kerim'in yaklaşık üçte birine tekabül eder, bu kıssaların neredeyse yarısından fazlası ise İsrailoğulları ve onların sordukları sorular hakkındadır. Bu bahislerin bir kısmı, Yahudilere verilen nimetler hakkındadır: Çölde taştan su fışkırtılması, semadan bildircin ve kudret helvası indirilmesi, soylarından peygamberler gönderilmesi, kendilerine kitap verilmesi, ilim sahibi insanlar olmaları bu nimetlerdendir.

Ancak verilen nimetlerle ilgili bahisler geçmiş dönemlerde ve belli şartlarda gerçekleşip tamamlanmış bir olgu olarak ortaya konulur.

Kur'an-ı Kerim'de ise Yahudilerin sahip oldukları vasıflar öz olarak zikredildikten sonra, kötü yanlarının onları hangi felaketlere sürükledikleri nazara verilirken, aslında bütün insanlıkta nefs-i emmareye tabi olmanın sonuçları külli düsturlar şeklinde ortaya konmaktadır. Hüda yerine hevaya tabi olmanın bütün müşahhas neticeleri İsrailoğulları aynasında nazara verilmiş, insanoğlunun yeryüzünde tabi tutulduğu imtihanın şiddeti ortaya konulmuştur. Kur'an-ı Kerim'in tehditleri ve hiddeti, yapılan yanlışlıkların ve işlenen cinayetlerin büyüklüğünü nazara vermesi açısından önem taşımaktadır.

İnsanlık tarihinde mal sevgisiyle şöhret bulmuş ve malı elde etmek için çok fazla çaba sarfedip, hırs gösteren millet Yahudiler olmuştur. Onların bu tavırlarındaki en büyük etken, dünyaya tapar derecede bağlanmalarıdır. Nitekim onların akidelerine göre cennete girecek olan tek kavim kendileridir. Dolayısıyla bu şekilde bir ahiret anlayışına sahip olan bir toplum için, dünyadaki emellerine ulaşmada bütün yollar meşrû olmaktadır.

Kur'an-ı Kerim'de onların dünyaya taptıkları, çok yaşamak istedikleri, mal-mülk elde etmek için her yolu meşru gördüklerinden, dolayı alçaltıcı bir azaba müstehak oldukları zikredilmektedir. Yine Kur'an'da Yahudiler'in maddeyi elde etme hususunda çok aşırıya gitmelerinden dolayı onlara önceden helal olan şeylerin, sonradan haram kılındığı ifade edilmektedir. (Nisa, 4/160-161).

Kur'an-ı Kerim'de Yahudilerin sözünde durmamak ve anlaşmaları bozmak gibi kötü bir adetlerinin de olduğu,

"Ne zaman onlar bir antlaşma yaptılarsa, yine kendilerinden bir gurup onu bozmadı mı? Zaten onların çoğu iman etmez."(Bakara ,2/100) ayetiyle anlatılmaktadır.

Yine Kur'an'da, onların Allah'ın emirlerine karşı geldikleri ve meleklerle, peygamberlere düşman olduklarından dolayı inkarcı bir topluluk olduğu ifade edilmekte ve Allah'ın onlara şiddetli azabının olduğu ve onların varacağı yerin cehennem ateşi olduğu zikredilmektedir. Hz. Peygamber (asm) döneminde de Yahudiler O'na sorular sormakta ve iman edeceklerin söylemekte idiler. Fakat kendi anlayışlarına ve nefislerine muhalif cevaplar aldıklarında ise Peygamber'i inkar etmekte idiler.

Yahudilerin şiddetli bir düşmanlıkla hareket ettikleri ve kalpleri katı olduğu için nasihatlerin ve ibretlerin onlara ulaşamayacağı da onların diğer vasıfları arasında zikredilmektedir.

Kur'an'da Hz. Musa'nın kavmi olan İsrailoğulları'nın alemlere üstün kılındığını ve onlara imtiyazlar verildiği, hiçbir kavme verilmediği kadar nimet verildiği ve onlara peygamberler ve hükümdarlar gönderildiği anlatılmaktadır. Ancak Kur'an'da geçen üstünlüğün yalnız Allah'a itaat edildiği dönemlerde olduğu da zikredilmekte; Allah'a şirk koştuklarında ve O'nun itaatinden çıktıkları dönemlerde ise Allah'ın, nimetlerine nankörlükten dolayı onları lanetlediğini ve rahmetinin artık onlara ulaşmayacağını ifade edilmektedir. Dolayısıyla onların üstünlüğü ancak takva derecesi ile ilgilidir. Nitekim Kur'anî bir düstur olan "üstünlüğün ancak takvada" olması, kavmî bir üstünlüğün söz konusu olamayacağını göstermektedir.

Yahudilerin bir diğer özelliği de Allah'ı uygunsuz vasıflarla tavsif etmeleridir. Yahudiler Allah'ın oğulları olduklarını iddia etmişler, Allah'ı eli sıkı ve fakir gibi vasıflarla tavsif etmişlerdir. Buna karşılık Kur'an onlara yakıcı bir azabın olduğunu, bu ifadelerin onların küfürlerini artıracığını, bu şirklerinden dolayı onların kıyamete kadar aralarında düşmanlık ve kin sokulduğunu ve onların artık ebediyen lanetlenmiş bir millet olduğu (Maide, 5/18, 64) zikredilmektedir.

Yahudilerin Kur'an'da zikredilen diğer özelliklerinden biri de, fitne ve fesat çıkaran bir millet olduklarıdır. (Maide, 5/64) Onların fesatlarının altında yatan şey, bütün beşeriyete duydukları kin ve şahsî menfaatleri doğrultusunda hareket etmeleridir. Öncelikle toplumları ahlaken çökertmekte, birbirine düşürmekte ve menfaatlerine göre hareket etmektedirler. Bu durumda onların hileli yollarla ulaşmak istediği emellerine, Allah'tan onlara hiçbir zafer gelmeyeceği bildirilmiştir.

Yahudilerin nankörlüklerine bir örnek de peygamberlerini ve cemiyetleri içinde adaletli olan kimseleri öldürmüş olmalarıdır. Kin ve düşmanlıkta yarışan Yahudiler'in bu hareketlerinden dolayı acı bir azaba müstehak olacakları Kur'an'da bildirilen hususlardandır.

Kur'an Yahudileri lanetlenmiş bir millet olarak zikretmekle beraber, onlara Allah'a ve ahiret gününe inandıkları ve iyiliği emredip, kötülüğü nehyettikleri takdirde müjdelerin olduğunu beyan etmiştir. Kur'an'da geçen,"Onlar (Yahudiler) nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Allah'ın ahbine ve insanların (müminlerin) himayesine sığınmadıkça, kendilerine zillet (damgası) vurulmuştur; Allah'ın hışmına uğramışlar ve miskinliğe mahkum edilmişlerdir. Çünkü onlar, Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. Bu da, onların isyan etmiş ve haddi aşmış bulunmalarındandır. Hepsi bir değildir; Ehl-i kitap içinde istikamet sahibi bir topluluk vardır ki, gece saatlerinde secdeye kapanarak Allah'ın âyetlerini okurlar." (Al-i İmran, 3/112-113)

ayetleri, onların hepsinin bir olmadığını, lanetlenenlerin sözlerinde durmamalarından, şirklerinden ve amellerinin kötü olmasından dolayı; müjde verilenlerin de Allah'a şirk koşmadan ona kul olarak istikametli bir yol takip etmelerinden dolayı müjdelendiklerini göstermektedir. Ehl-i Kitap'tan olup, iyi amel işleyenler anlatılırken; onlara yüklerle mal bıraksan, noksansız iade edeceklerini, Kur'an'ın indirilmesine sevindikleri, tam bir samimiyetle Allah'a boyun eğerek iman ettikleri zikredilmektedir.

HEM DÜNYADA HEM AHİRETTE

İlerleyen ayetlerde ise Kur'an, Yahudileri bazı özelliklerinden dolayı hem bu dünyada hem de ahirette

lanetlediğini anlatır. Kendilerine birçok peygamber gönderilen İsrailoğulları onlara âsi olmuş, hatta bunlardan bazılarını öldürmüşlerdir. Kendilerini Kızıldeniz’i yarıp Firavun’un zulmünden kurtaran Allah yerine buzağıya tapmışlardır. Yine kendilerine vaat edilen kutsal topraklara girmeyi reddetmişlerdir. Hz. Peygamber dönemindeki Yahudiler ise mal ve servet kaybetme korkusu, toplumsal statü kaygısı gibi nedenlerden dolayı kendilerine bildirilen gerçeği gizlemişlerdir. Bu nedenle Allah’ın lanetine müstahak olmuşlardır. Pek çok ayette isyanları ve inkarları anlatılan İsrailoğulları/Yahudilerin Kur’an’daki tasvirlerinden bazı örneklerle bakalım.

İNKAR EDİP YALANLADILAR

Kur’an, peygamberleri ve onların getirdikleri şeyleri yalanlayıp inkâr etmeleri sebebiyle Yahudilerin lanetlendiğini şu ayette anlatır: “‘Kalplerimiz perdelidir’ dediler. Hayır; küfür ve isyanları nedeniyle Allah onlara lanet etmiştir. O yüzden çok az inanırlar.” (Bakara-88)

Medine Yahudileri Hz. Peygamber’in tebliği karşısında “kalplerimiz perdelidir”, yani senin söylediklerin bizim aklımıza yatmıyor diyerek onu inkâr etmişlerdir.

Onlardaki bu anlayamama ve akıl edememe kendilerinde bulunan fiziki bir kusurdan değil, küfürlerinden dolayı kalplerindeki anlayıştan yoksun bırakılmaları nedeniyledir. Yahudiler daha önceden kendilerine gelen peygamberleri inkâr edip öldürdükleri gibi Hz. Muhammed’i de birkaç sebepten ötürü yalanlayıp inkâr etmişlerdir.

İSYAN ETTİLER

Yahudilerin, Allah’ın lanetine uğramalarının bir nedeni de O’nun buyruklarına karşı gelip isyan etmeleridir. Bu hususta, “Ey Ehl-i kitap! Biz birtakım yüzleri silip dümdüz ederek arkalarına çevirmeden yahut cumartesi yasaklarını çiğneyen kimseleri lânetlediğimiz gibi onları da lânetlemeden önce, sizdekini doğrulamak üzere indirdiğimiz kitaba iman edin. Allah’ın emri mutlaka yerine gelecektir.” (Nisa – 47) buyurulmaktadır.

Ayette de ifade edildiği gibi cumartesi yasağına uymayıp haddi aşarak Allah’ın emrine isyan eden İsrailoğulları’nın lanetlendiği ve Hz. Peygamber’e iman etmeyen Yahudilerin de başına aynı şeyin gelebileceği belirtilir. Böylece bu mesaj Hz. Peygamber döneminde Medine’de yaşayan Yahudilere net bir şekilde verilmiş olur.

SÖZLERİNDEN DÖNDÜLER

Kur’an, Yahudilerin lanete uğramasının bir sebebi olarak da Allah’a verdikleri sözden caymalarını gösterir. Bu durum ayette şöyle ifade edilir: “Sözlerini bozmaları sebebiyle onları lanetledik ve kalplerini katlaştırdık. Onlar kelimelerin yerlerini değiştirirler (kitaplarını tahrif ederler). Kendilerine öğretilen ahkâmın (Tevrat’ın) önemli bir bölümünü de unuttular...” (Maide – 13)

Ahdi bozmak, kendilerine gösterilen delillere göre amel etmek yerine şüpheli şeylerin peşine düşüp ona itibar etmektir. Bu hususta delile göre değil de heva ve heveslerine göre hareket eden Yahudiler, peygamberlerini yalanlayıp öldürmelerinden ve Hz. Muhammed’in Tevrat’ta geçen vasıflarını gizlemelerinden dolayı lanete uğramış ve Allah’ın rahmetinden uzaklaştırılmışlardır.

Yine kendilerine indirilen kitabın lafzını ve manasını değiştirip onu tahrif etmişlerdir. Verdikleri sözün aksine hareket etmişlerdir. Eğer onlar söz ve ahitlerinde durmuş olsalardı Allah onlara yardım edecek ve yaptıkları iyilikler karşılığında onları cennetine kabul edecekti. Ancak onlardan birçoğu söz verdikleri

şeyleri yerine getirmemişlerdir.

ALLAH'A İFTİRA ATILAR

Yahudilerin Allah katında lanete uğramasının bir nedeni de "Allah'ın eli bağlıdır" diyerek Allah'a iftira etmeleridir. Bu durum ayette şöyle dile getirilmektedir. "Yahudiler, Allah'ın eli bağlıdır (sıkıdır), dediler. Hay dedikleri yüzünden elleri bağlanası ve lanet olasılar! Bilakis, Allah'ın elleri açıktır, dilediği gibi verir..." (Maide - 64)

Elin açık ya da kapalı olması cömertlik ve cimriliği ifade etmek için kullanılan meşhur bir deyimdir.

Yahudiler, "Allah'ın eli bağlıdır" sözünü iki sebebe binaen söylemişlerdir:

* Yahudiler, başlarına gelen felaket ve musibetleri Allah'tan bilmişler ve Allah'ı cimrilikle suçlamışlardır. Bununla onlar Allah'ın kudretinin azaldığını ve her konuda dilediği kararı veremediğini kastetmişlerdir.

* Yahudiler, Müslümanları fakirlik ve sıkıntı içinde görünce alay ve istihza yoluyla "Muhammed'in ilahı fakir ve elleri bağlıdır" demişlerdir. Ancak söz konusu ayetin "Allah'ın elleri açıktır, dilediği gibi verir" şeklindeki ifadesi onların bu iddia ve iftiralarını apaçık bir biçimde yalanlamaktadır. Böylece Allah'ı şanına yakışır bir tarzda anmak yerine ona iftira atan Yahudiler, bu nedenle Allah'ın lanetini hak etmişlerdir.

Yahudiler gerçeği bile bile gizleyen, mucizeler gördüğü hâlde hakkı inkâr eden, Peygamberimiz (asm)'in peygamber olduğunu bildiği hâlde kıskançlıklarından onu kabul etmeyen, bu nedenle ona düşmanlık eden ve Allah'ın gazab ve ilanetine uğramış, belirgin özellikleri fesat çıkarmak olan bir kavim.

YAHUDİ meselesinin bizleri ilgilendiren çok önemli bir yönü de, Kur'an-ı Kerim'de beyan buyurulan İsrâ sûresi ve âyetleridir. Malûm olduğu üzere, Kur'an-ı Kerim'de Yahudilerle alâkalı değişik birçok âyet bulunmakta ve genel olarak Yahudi'nin yapısı, karakteri, filleri bizlere anlatılmaktadır. Yahudi'de ırk ve din, âdeta bütünleşmiştir.

Yahudi olmayan Musevî ve Musevî olmayan Yahudi, hemen hemen yok gibidir. Cenâb-ı Hak da bu kavmi lânetlediğini açıkça ifade etmektedir.

"Onların üzerine horluk ve yoksulluk yüklendi. Allah'ın gazabına uğradılar. Bu Allah'ın âyetlerini inkâr ettiklerinden ve haksız yere Zekeriya, Yahya ve Şuayb gibi peygamberleri öldürerek isyan etmelerinden ve aşırı gitmelerindedir." (Bakara, 2/61)

O peygamber katilleri hakkında, Mâide sûresinin 64. âyetinde şöyle buyuruluyor:

"Bir de Yahudiler, Allah'ın eli bağlıdır, cömert değildir, dediler. Bu dedikleri söz sebebiyle, elleri hayır yapmak hususunda bağlandı ve lânetlendiler. Doğrusu Allah'ın kudret elleri açıktır, dilediği gibi ihsan eder. Andolsun ki, sana Rabbinden indirilen âyetler, onlardan bir çoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır."

"Lânetlenen Yahudilere, acaba Cenâb-ı Hakk'ın biçtiği hüküm nedir?" şeklinde bir soru gündeme getirilir ve Kur'an âyetleri bu gözle taranırsa, karşımıza İsrâ sûresi çıkmaktadır. Bu sûrenin başlıca özellikleri şunlardır:

- İsrâ sûresi, Müslümanlarla Yahudilerin münasebetlerinden bahsetmektedir.
- Allah'ın Resûlü, Mescid-i Aksa'nın 'Mescid' oluşunu belirtmek ve onun çevresinden Sidretü'l-Münteha'nın yer aldığı yüce gök katlarına yükselmek için, Mekke'den Kudüs'e, o gece teşrif etmiştir.
- Mekke döneminde nüzul eden İsrâ sûresinde Allah, İsrailoğullarının yok edilmesine sebep olacak iki

fesattan haber vermektedir.

İşte önemli nokta buradadır!..

Acaba bahsolunan bu iki fesat, âyetin nüzulünden önce mi gerçekleşmiştir, yoksa daha sonra mı gerçekleşecektir!

1. FESAT:

“Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik ki: “Doğrusu siz o ülkede iki defa fesat çıkaracaksınız ve çok kibirlenip böbürleneceksiniz.” (İsrâ, 17/4)

Beşinci âyette geçmekte olan ‘îzâ’ Arapça’da zarf edatı olarak kullanılan bir kelimedir ve olayın gelecekte gerçekleşeceğini gösterir. Aynı şekilde 4. âyette yer almakta olan ‘le tuisidunne’ ve ‘le ta’lunne’ kelimelerindeki ‘le’ de, Arap gramerinde gelecek için kullanılır. Öyleyse bu kelimelerin varoluşu, Yahudilerin çıkaracakları fesadın daha gelmemiş olup, âyetlerin nüzulünden sonra gelecek bir zaman diliminde gerçekleşeceğini bizlere anlatmaktadır.

“Bu ikisinden birincisinin vakti gelince, üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı göndereceğiz ve onlar bütün diyarlarınızı kontrol altına alacaklar, bu gerçekleştirilmesi gereken bir vaattir.” (İsra, 17/5)

Her iki âyetten de (İsra, 17/4-5), gayet açık şekilde anlaşılmaktadır ki Yahudiler, İslâm’ın, Mekke döneminden sonra fitne ve fesat çıkaracaklar, ancak vakti geldiğinde, Cenâb-ı Hak’ın ‘kullarım’ dediği Müslümanlarla bu ateş söndürülecek ve Yahudiler bozguna uğratılarak, bütün diyarları İslâm’ın kontrolüne girecektir... Nitekim aynen böyle olmuş, Mekke dönemi, Medine hicreti ve sonra gelişen olaylarla Yahudiler, çıkardıkları her türlü hile ve entrikaya rağmen ilk Müslümanlar tarafından mağlûp edilmişler ve Medine, Hayber, Teyma gibi bölgelerdeki Yahudi gücü yok edilerek buralardan kovulmuşlardır. Yâni, İsrâ sûresi’nin 5. âyetindeki vaat gerçekleşmiş ve Yahudiler, ikinci fesatlarına kadar bu bölgelerde aktif olarak barınma şanslarını kaybetmişlerdir.

2. FESAT:

- Yahudilerin âyette adı geçen ikinci fesatları acaba hangisidir ve ne zaman gerçekleşecektir?

İsra sûresinin 6. âyeti çok manidardır:

“Bunun ardından sizleri onlara galip getireceğiz, mallar ve çocuklarla size yardım edecek ve savaş hâlinde sayınızı artıracacağız.”

Bu âyette Cenâb-ı Hak, Yahudilerin bu defa aynı bölgelerde bir gün tekrar hâkimiyet şeklinin bir ‘devlet’ tarzında olacağını da haber vermektedir. Zira âyetin metninde geçen ‘kerre’ kelimesi, Arapça’da ‘devlet’ ve ‘hâkimiyet’ mânâlarında kullanılır. Nitekim, İslâm’ın ilk devirlerinden sonra (1. Fesattan sonra) 1948’lere kadar önemli bir Yahudi meselesiyle uğraşmayan Müslümanlar, 1948 yılında Yahudilerin bir İsrail Devleti kurmasıyla ikinci Yahudi fesadı ile karşılaşmışlar ve Yahudiler, hâkimiyeti tesis ederek, bu bölgeyi elde etmişlerdir.

“...mallar ve çocuklarla size yardım edecek...” mealindeki 6. İsrâ âyetinin içinde geçen bu ifadeler, kurulan İsrail Devletinin, Hristiyan Amerika ve Batı’dan gelen yardımcılarıyla ayakta duracağını, bize bir Kur’an mucizesi olarak haber vermektedir!..

İsra suresinin 6. âyeti, “... savaş hâlinde sayınızı artıracacağız...” şeklinde bitmektedir. 1948 yılında, özellikle Amerikalı Yahudilerin muazzam filolar hâlinde ve aylar boyu süreyle İsrail’e göç etmeleri, bu âyetin mucizevî bir tezahürüdür.

Öyleyse Yahudilerin ikinci fesadı, şu andaki İsrail Devletinin fesat ve zulmüdür.

Hâlen Filistin'in en ücra köyünde bile sürmekte olan ve herkesi, insanlığından utandıracak zulmün sonunu merak edenler, Yahudilerin Peygamberimiz (asm)'den sonraki durumuna işaret eden İsrâ sûresinin 4 ve 5. âyetlerinin devamı olan 7. İsrâ âyetini dikkatle okusunlar.

"Vaatlerden ikincisinin (başkaldırmanızın) ceza vakti geldiğinde (öyle kullar göndeririz ki) yüzlerinizi kötü duruma soksunlar (üzüntüden suratlarınızın asılmasına sebep olsunlar) ve ilk kez girdikleri gibi yine Mescid'e (Kudüs'e) girsinler ve ele geçirdiklerini mahvetsinler."

Cenâb-ı Hakk'ın Yahudilerin bir gün galip gelerek, yeniden devlet kuracaklarını bizlere bildirdiği İsrâ 6. âyetten sonra gelen İsrâ 7'de, bu devlet zulmünün bir gün biteceği ve Müslümanların ilk defa olduğu gibi tekrar Mescid-i Aksa'ya girerek Yahudileri cezalandıracağı ve onların yüz hatlarının çok kötü bir hâle geleceğini bizlere müjdelenmektedir.

Fakat bu lanetlenmenin sadece ırkî bağlamda ele alınması yanlış olur. Çünkü onlar içinde de hak ve hakikati teslim eden, iyiliği emredip, kötülüğü nehyeden kimselerin olduğu gerçektir. Nitekim Hz. Peygamber (asm) döneminde Yahudi alimlerinden olan Abdullah b. Selam kitaplarında Hz. Peygamber (asm)'in vasıflarını okumuş ve Peygamber'i görür görmez "Bu yüzde yalan yoktur." diyerek hemen iman etmiştir.

Hiç kimse milliyetinden ve ırkıdan dolayı şekavete mahkum olmadığı gibi, saadete nail olmayacağı, üstünlüğün ancak takvada olduğu, kim zerre kadar hayır işlese veya zerre kadar kötülük yaparsa muhakkak karşılığının verildiği hakikati mutlak Adaletin iktizasıdır.

Sonuç:

Kur'an-ı Kerim'de İsrailoğulları örneğinden hareketle, insanın yeryüzündeki varoluş gayesine uymayan davranışlar sayılarak belirginleştirilmekte, bir topluluğun lanetlenmesine yol açan dalaletlerin ve kötü hasletlerin haritası çıkarılmaktadır. İnsanların arasında yaşayan ve insanlığın nefsi-i emmaresi sayılabilecek kadar her türlü kötülüğe kaynaklık emiş bir kavmin Allah katındaki durumu ve onu bekleyen neticeler anlatılırken, beşerin dünyadaki imtihanının nasıl cereyan ettiği gözler önüne serilmektedir.

Kur'ani metod olarak bir insan topluluğunun yaşadıkları ile külli düsturlar nazara verilmekte; insanlığı lanete, zillete, meskenete, azaba ve şekavete götüren kötü hasletlerden ancak Hüda'ya tabi olmakla kurtulmanın mümkün olduğu vurgulanmaktadır. İsrailoğullarının düçar oldukları azab, meşakkat ve lanet mensup oldukları etnik köken yüzünden değil, saplantıları ve kötü hasletleri yüzündendir.

Kur'an'da Yahudi milletinın seciyelerinde ve mukadderatında münderic olan desatir içindir ki; Kur'an onlara karşı pek şiddetli davranıyor. (Sözler, s. 367) Dolayısıyla Yahudi milletinde ekseriyet itibarıyla bu vasıflar yoğun bir biçimde bulunduğu içindir ki; Kur'an onları lanetlemiştir. Bir bakıma lanetlenen Yahudi milleti değil, onların ekserisinin sahip olduğu kötü vasıflardır. Bu duruma yol açan fiillerin başkaları tarafından yapılması halinde onların da aynı gruba dahil olmaları ve aynı sonuçlarla karşılaşmaları söz konusudur.

Daha önce de bahsedildiği gibi, İsrailoğullarına Hz Musa ile Firavun'un zulmünden ve denizde boğulmaktan kurtulmak, çölde kendilerine gönderilen yiyeceklerle doyurulmak, susuzluklarını gidermek için kayadan su çıkarmak gibi nimetler verilmiş ve azaptan korunmuşlardır. Buna mukabil onlar verdikleri

sözü tutmamışlar, daha sonraları bazı peygamberlerini öldürmüşler, Allah'ı unutup puta tapmaya başlamışlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmışlardır.

Onlar, verilen nimetlere karşı nankörlük etmeleri, zulme sapmaları, hile, fesad ve fitne dolaplarını çevirmeleri, gurur, inat ve taassupları, haris bir şekilde mala ve dünyaya tapmaları neticesinde Allah tarafından lanetlenmişlerdir.

redfer